

Kız ve Ağaç Kangurusu

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Ağaç Kangurusu

Ebru Mina TOMURCUK

Maya yağmur ormanını her şeyden çok severdi. Her sabah yeşil yapraklı sarı gömleğini giyer ve büyüteçini kapardı. Not defterleri ve kalemlerle dolu bir çantası vardı. Çantasına gördüğü her hayvanı yazardı. Bugün çok özel bir hayvanı bulmak istiyordu: ağaç kangurusunu.

Maya'nın kıvrıkcık siyah saçları iki dolgun topuz halinde zıplarken ormanın kenarına koştu. Arkadaşı Leo arkasından aceleyle geldi, mavi kanguru tişörtü güneşte parlıyordu. 'Neyi arıyoruz?' diye sordu Leo, çilleri kırışarak. 'Bir ağaç kangurusu!' dedi Maya. 'Ağaçların tepelerinde yaşıyorlar!' Leo'nun gözleri kocaman açıldı. 'Orada mı?'

Orman bekçisi Ben Amca onları patıkada karşıladı. Geniş şapkası, kırışık gözlerine gölge yapıyordu. 'Ağaç kanguruları utangaçtır,' dedi. 'Yükseğe tırmanır ve yaprakların arasında saklanırlar.' Saha defterini açıp bir resim gösterdi. 'Uzun kuyrukları dengede durmalarına yardımcı olur. Güçlü pençeleri dalları kavrar. Ve hayatta kalmak için yağmur ormanına ihtiyaç duyarlar.'

Maya ve Leo, Ben Amca'yı dev ağaçların altında izledi. Yapraklar üzerlerinde yeşil bir çatı oluşturunuyordu. 'Yukarı bakın,' diye fısıldadı Ben Amca. Maya başını kaldırdı. Çok yukarıda, kızıl kahverengi bir şekil yavaşça hareket ediyordu. 'Bu bir ağaç kangurusu mu?' diye soluğu kesildi. 'Evet,' dedi Ben Amca. 'Sanırım bir anne.' Maya'nın kalbi heyecanla çarpıyordu.

Ağaç kangurusunun altın rengi bir karnı ve koyu bir yüzü vardı. Uzun kuyruğu bir halat gibi aşağı sarkıyordu. Patilerini kalın bir dalın etrafına dolamıştı. 'Çok güzel,' diye fısıldadı Maya. Ağaç kangurusu büyük kehribar rengi gözlerini kırptı. Sakin ve yumuşacık görünüyordu. Maya bir bileğinin etrafında ince bir sarmaşık bilezik fark etti. 'Bunu oraya kim koydu?' diye merak etti.

Ben Amca açıkladı: 'Ağaç kanguruları keselidir. Yavrularını kangurular gibi bir kesede taşırlar. Ama yerde değil, ağaçların tepelerinde yaşarlar. Yaprak ve meyve yerler. Uzun ağaçlara ve kalın dallara ihtiyaç duyarlar. Orman olmadan hayatta kalamazlar.' Maya her şeyi defterine yazdı.

Leo sordu: 'Neden yerde yaşamıyorlar?' Ben Amca gülümsedi. 'Uzun kuyrukları ve güçlü pençeleri tırmanmak için yaratılmış. Dallarda uyurlar ve ağaçtan ağaca atlarlar. Yağmur ormanı onların yuvası. Ama insanlar ağaçları kestiği için yuvaları küçülüyor.' Maya kaşlarını çattı. 'Bu kötü,' dedi.

Maya yardım etmek istedi. 'İnsanlara ağaç kangurularını öğretebiliriz!' dedi. 'Ne kadar özel olduklarını bilirlerse onları korumak isterler.' Ben Amca başını salladı. 'Harika bir fikir. Ama nasıl?' Maya derin derin düşündü. Sonra sırtıttı. 'Ağaç tepesi yaşam alanının bir maketini yapacağım. Büyük, renkli bir tane!'

Maya ve Leo malzemeleri topladı. İnce dallar, yapraklar ve yosun buldular. Ben Amca onlara bir karton kutu ve biraz kil verdi. Maya ağaç gövdesi için kahverengi kil kullandı. Kızıl kahverengi tüylü ve altın rengi karnı olan bir ağaç kangurusu yaptı. Uzun bir kuyruk ve minik pençeler ekledi. 'Tıpkı ona benziyor!' dedi Leo.

Maya dikkatle çalıştı. İnce dallardan dallar yapıp kile sapladı. Ağaç tepesi için yeşil yapraklar ekledi. Gökyüzü için küçük mavi bir kumaş astı. 'Burası ağaç tepesi,' dedi. 'Ağaç kanguruları burada, yerden çok yukarıda yaşar. Saklanmak ve yiyecek bulmak için ormana ihtiyaç duyarlar.' Leo hayranlıkla izledi.

Leo sordu: 'Yardım edebilir miyim?' Maya gülümsedi. 'Evet! Kese için bir bebek ağaç kangurusu yapabilirsin.' Leo turuncu kilden minik bir yavru yaptı. Onu annenin kesesine yerleştirdi. 'Çok tatlı!' dedi. Maya çiçekler ve sarmaşıklar ekledi. Dere için küçük bir su kabı koydu. Maket gerçek bir yağmur ormanı yuvasına benziyordu.

Maya ve Leo maketi okula taşıdı. Bir masaya koydular ve arkadaşlarını çağırdılar. 'Bu bir ağaç kangurusu,' dedi Maya, işaret ederek. 'Yağmur ormanının ağaç tepelerinde yaşıyor. Uzun kuyruğu dengede durmasına yardımcı olur. Pençeleri tırmanmasına yardım eder. Hayatta kalmak için ormana ihtiyacı var.' Çocuklar yaklaşarak eğildiler. 'Vay canına!' diye fısıldadılar.

Leo minik yavruyu işaret etti. 'Bebek kesede yaşıyor,' dedi. 'Kanguru gibi bir keseli.' Maya yaprakları ve dalları gösterdi. 'Orman onlara yiyecek ve güvenli bir uyku yeri verir. Ama ağaçları kesersek gidecek yerleri kalmaz.' Çocuklar endişeyle baktılar. 'Bunu istemeyiz!' dedi Ana adında bir kız.

Maya gülümsedi. 'Yardım edebiliriz! Ağaç dikebilir ve başkalarına ağaç kangurularını anlatabiliriz.' Ben Amca ziyarete geldi. Bekçi şapkasını takmış, dürbününü taşıyordu. 'Maketin harika,' dedi. 'İnsanlara orman yaşam alanlarını öğretiyor. Ve yağmur ormanını güvende tutarak yardımcı olabilirsiniz.' Çocuklar sevinçle bağırdı.

O öğleden sonra Maya ve Leo ormana geri döndü. Sessizce oturup ağaç kangurusunu izlediler. Yaprak kemirdi ve uzun kuyruğunu gerdi. Maya gurur duydu. Çok şey öğrenmişti. Ve bunu arkadaşlarıyla paylaşmıştı. 'Maketi yaptığımıza sevindim,' dedi Leo. 'Ben de,' dedi Maya. 'Artık herkes ağaç kangurularının ne kadar özel olduğunu biliyor.'

Ben Amca Maya'ya üzerinde yaprak olan küçük bir rozet verdi. 'Artık genç bir bekçisin,' dedi. Maya rozeti gururla taktı. Hayvanlar hakkında bilgi edinmenin eğlenceli olduğunu biliyordu. Ama onlara yardım etmek daha da güzeldi. Yağmur ormanı, ağaç kangurusu gibi şaşırtıcı canlılarla dolu bir hazineydi. Ve Maya onu korumak için her zaman üzerine düşeni yapacaktı.